

Påskepreken, Skien 2007

Per Midteide

Presten: Jesus Kristus er oppstått fra de døde!

Menigheten: Ja, han er virkelig oppstått!

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dag i uken, gikk Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett kom det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som lynet å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: "Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er oppstått, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå" Skynd dere av sted til hans disipler og si: Han er oppstått fra de døde og går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham. – Nå har jeg sagt dere det." De skyndte seg da bort fra graven med frykt og stor glede, og løp for å fortelle det til disiplene. (Matt. 28,1-8)

Vi er samlet i kirken i dag på den største høytidsdag for kristne i alle verdensdeler – over hele verden! Vi feirer livets fest. Livets seier over døden. Den siste fiende skal ikke ta det siste stikk. Evangeliet, det glade budskap om Jesu oppstandelse forkynner at det finnes mer enn det korte livet vi har fått tildelt i denne verden – det finnes et evig liv – Jesus har brutt dødens makt og åpnet døren for oss slik at vi kan se forbi den døden som uvegerlig rammer oss alle – til det rike han har beredt for alle som denne dagen kan stemme i vårt innledningsord: Ja, han er

virkelig oppstått!

Fra noen gikk opp i det fjerne Østen til den går ned et sted i Stillehavet hvor dagen passerer datolinjen – samles kristne til gudstjeneste. Selv i den ortodokse kristne tradisjon, som ofte feirer påske på et litt annet tidspunkt enn oss, så faller i år den ortodokse påske sammen med vår dette året – den samlede kristne kirke!! Det dreier seg om millioner av mennesker som denne dagen hører disse ordene: Jesus Kristus er oppstått fra de døde.

Det begynte å bli lyst i Jerusalem. To av kvinnene som hadde stått ved foten av korset da Jesus døde var på vei til graven. De hadde sett ham dø! Nå ville de sitte utenfor graven hans og gråte ut sin sorg. De gikk nok med tunge skritt hjemmefra denne tidlige morgenen, fremdeles uforstående til det de hadde vært vitne til på hodeskallestedet. Der hadde alle deres forhåpninger blitt knust – håpet brast. Hva nå?? Se, det visste de ikke.

Det som skjedde da de nærmet seg graven var svært dramatisk. Vi vet ingenting om hva disse kvinnene tenkte – bortsett fra at alt tyder å at de ble vettskremte – slik soldatene ble det. Markus evangeliet forteller at de hadde med seg velluktende olje, og på veien diskuterte de hvordan de skulle få veltet steinen som stengte inngangen til graven. Hva disse vaktene så eller hva de tenkte, sier tekstene ikke noe om, men kvinnene fikk først av alt høre det de kanskje aller mest trengte akkurat da: Vær ikke redde!

Det er interessant å legge merke til at Herrens engler formidler budskapet fra Gud ved de store anledninger i Jesu liv:

Engelen kom til Maria og fortalte at hun skulle bli mor til Den Høyestes Sønn –

Frykt ikke, sa engelen...

Det var englene som fortalte hyrdene om den store glede – om Jesus som nå var født –

Frykt ikke, sa englene.

Og her i den andre enden av Jesushistorien forteller engelen om Jesu oppstandelse –

Frykt ikke, sier engelen.

Redsel er en naturlig reaksjon når vi møter noe vi ikke forstår. Men det er så mye som dreier seg om liv og død – om Gud og Bibelen, som vi ikke forstår. Det gjør ikke noe, for Herrens engel kommer til oss og sier: Frykt ikke – for i dag begynner et nytt kapitel i menneskehetens historie: Jesus Kristus lever.

Hvordan i all verden skal vi kunne overbevise moderne mennesker som bygger hele livet på det som kan bevises, det som kan forklares, det som er håndgripelig og helst kan kjøpes for penger – at det påskedagen bærer bud om – at denne profeten fra en fattig landsby i nord-Israel sto opp fra de døde slik ingen har gjort verken før eller siden – at han, slik det lyder i trosbekjennelsen ”.. for opp til himmelen og sitter ved Faderens høyre hånd og skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde”? Ikke å undres over at Paulus sier at det han forkynner er ”dårskap” – noe som på alminnelig norsk betyr ”tull”. Dårskap for de vantro, med ”for oss som tror, er det en Guds kraft til frelse!” sier han.

Det er ikke Paulus som har skrevet: ”Påskemorgen slukker sorgen, slukker sorgen til evig tid!”, men jeg er

overbevist om at han ville ta kraftig i om han fikk være med oss når vi synger denne salmen.

Den skal vi nå synge...

Vi ville så gjerne overbevise våre venner og arbeidskolleger om Jesu oppstandelse. Vi vil så gjerne kunne legge frem tvingende beviser.

Vi kan forsøke oss med henvisninger til Bibelen.

Det står jo skrevet...

Hva hjelper det for mennesker som ikke ser på Bibelen som Guds tale til oss mennesker?

Men det var jo mange vitner til det som skjedde!!!

Hva hjelper det for mennesker som forklarer det hele i beste fall som innbildning, eller i verste fall som bedrag?

La oss innrømme det like godt først som sist: Vi kan ikke bevise at Jesus lever ved hjelp av logikk, historisk forskning eller vitenskapelige doktoravhandlinger.

Men vi kan vitne! Og det er det vi gjør i denne gudstjenesten.

Vi vil fortelle at vi møter den levende Jesus Kristus, Messias, Guds sønn, i kirkens forkynnelse, i møte med andre mennesker som forteller om hva Gud har gjort i deres liv i vårt eget liv. Hva det betyr å ha Gud nær oss i hverdagens liv, hva troen på Jesus, den oppstandne betyr for oss. Hva det betyr for oss å ha en tro på en som seiret over dødens makt og viser oss veien til det evige liv!

Kanskje oppleves det ikke like tydelig alltid, og bildet av den oppstandne blekner for oss. Men det var han som sa: "Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!"

Vi er ikke kalt til å bevise Gud, men vi er kalt til å vitne om den Kristus som sitter ved Faderens høyre hånd og skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde. Dette er vår tro!

Andre kan spotte den, de kan latterliggjøre den, de kan mene om oss som tror hva de vil.

Men de kan ikke frata oss Påskens budskap – de kan ikke ta fra oss denne trassige troen på det umulige, det som Gud gjør for oss i oss og gjennom oss ved Jesus Kristus. For for Gud er ingenting umulig.

Vi tror ikke fordi vi er så flinke, fordi vi er spesielt religiøse, fordi Gud har lagt spesiell elsk på oss. Vi tror ganske enkelt fordi vi har tatt imot troens gave ved Den Hellige Ånd.

Derfor feirer vi i dag. Vi feirer LIVETS FEST! Vi feirer at vi ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde har fått en horisont i vårt eget liv som ikke kjenner noen grense. Det er alltid noe nytt bortenfor det vi trodde var den ytterste grensen.

La oss ikke la oss blinde av de begrensninger vi kjenner på i vårt eget liv, enten det gjelder manglende muligheter i arbeidslivet, sviktende helse og krefter, lite pågangsmot og kanskje også livsmot. La oss ikke bli mismodige over at livet er så kort, at døden nærmer seg enten vi liker det eller ikke. For oppstandelsen Påskedag får oss til å løfte blikket til den nye horisonten, den som alltid finnes i etterfølgelsen av Jesus. Den som en gang bringer oss til det vi tror er den endelige solnedgang – bare for å oppdage at det er der solen står opp!